

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikratias (Grekland), av den 30 december 2003, i målet mellan Michail G. Peros och Techniko Epimelitirio Ellados (grekiska ingenjörssförbundet) (Aten).

(mål C-141/04)

(2004/C 106/72)

Symvoulio tis Epikratias (Grekland) begär genom beslut av den 30 december 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 mars 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Michail G. Peros och Techniko Epimelitirio Ellados (grekiska ingenjörssförbundet) (Aten) beträffande följande frågor:

1) Kan bestämmelserna i artiklarna 3, 4.1 a och b, 4.2 och 6, punkterna 1-4, i rådets direktiv 89/48/CEE⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, såsom de ursprungligen tillämpades, om de är ovillkorliga och tillräckligt exakta, under perioden mellan utgången av fristen för införlivande av direktivet och dess för sena införlivande i den nationella rättsordningen i en viss medlemsstat (värdmedlemsstaten) åberopas vid ett administrativt organ i den sistnämnda medlemsstaten – som enligt den nationella lagstiftningen, såsom den tillämpades före införlivandet av direktivet, gavs behörighet att bevilja tillstånd att utöva ett visst reglerat yrke – av en enskild som gör gällande att han innehar ett examensbevis, vilket erhållits i en annan medlemsstat och vilket omfattas av det ovannämnda direktivets tillämpningsområde, och som med tillämpning av dessa bestämmelser ansöker om att kunna tillträda ett visst yrke och att därefter kunna utöva det i värdmedlemsstaten.

2) Kan för det fall att bestämmelserna i direktivet, under tiden mellan utgången av fristen för införlivande av direktiv 89/48/EEG och dess för sena införlivande i en viss medlemsstats (värdmedlemsstaten) nationella rättsordning, inte kan åberopas av en enskild vid ett administrativt organ i den sistnämnda medlemsstaten, vilken enligt den nationella lagstiftningen, såsom den tillämpades före direktivets införliv-

vande, gavs behörighet att antingen till utexaminerade vid motsvarande teknologiskt utbildningsinstitut, eller till innehavare av ett utländskt examensbevis, som erkänts vara likvärdigt de examensbevis som utfärdas av det teknogiska utbildningsinstitutet i den staten, efter det att det allmänt tillämpliga förfarande som beskrivits i punkt 15 genomförts, utfärda tillstånd för att utöva ett visst yrke, det ovannämnda organet med hänsyn till artiklarna 39 och 43 EG (f.d. artiklarna 48 och 52 i fördraget) för att godkänna ansökan från en enskild – vilken med åberopande av ett examensbevis som erhållits i en annan medlemsstat under den ifrågavarande tiden begärde att få tillträde till det ovannämnda yrket och att få kunna utöva det i värdmedlemsstaten – uppställde villkoret att det examensbevis som han innehade tidigare enligt det ovannämnda allmänna förfarandet erkänts vara likvärdigt med examensbevis som utfärdas av teknologisk- tautbildningsinstitut i den staten, eller huruvida sagda organ är skyldigt att göra en egen jämförelse mellan de kompetenser som intygats genom det uppvisade examensbeviset och de kunskaper och kvalifikationer som krävs enligt den nationella lagstiftningen och göra bedömningen därefter.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikratias (Grekland), av den 30 december 2003, i målet mellan Maria Aslanidou och Ypourgou Ygeias & Pronoias (grekiska sjukvårds- och socialministeriet).

(mål C-142/04)

(2004/C 106/73)

Symvoulio tis Epikratias (Grekland) begär genom beslut av den 30 december 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 mars 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Maria Aslanidou och Ypourgou Ygeias & Pronoias (grekiska sjukvårds- och socialministeriet) beträffande följande frågor:

1) Kan bestämmelserna i artiklarna 3, 4.1 a och b, 4.2 samt 10, i rådets direktiv 92/51/EEG om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (¹), såsom de ursprungligen tillämpades, om de är ovillkorliga och tillräckligt exakta, under perioden mellan utgången av fristen för införlivande av direktivet och dess för sena införlivande i den nationella rättsordningen i en viss medlemsstat (värdmedlemsstaten) åberopas vid ett administrativt organ i den sistnämnda medlemsstaten – som enligt den nationella lagstiftningen, såsom den tillämpades före införlivandet av direktivet, gavs behörighet att bevilja tillstånd att utöva ett visst reglerat yrke – av en enskild som gör gällande att han innehar ett examensbevis, vilket erhållits i en annan medlemsstat och vilket omfattas av det ovan nämnda direktivets tillämpningsområde, och som med tillämpning av dessa bestämmelser ansöker om att kunna tillträda ett visst yrke och att därefter kunna utöva det i värdmedlemsstaten.

2) Kan för det fall att bestämmelserna i direktivet, under tiden mellan utgången av fristen för införlivande av direktiv 89/48/EEG och dess för sena införlivande i en viss medlemsstat (värdmedlemsstaten) nationella rättsordning, inte kan åberopas av en enskild vid ett administrativt organ i den sistnämnda medlemsstaten, vilken enligt den nationella lagstiftningen, såsom den tillämpades före direktivets införlivande, gavs behörighet att antingen till utexaminerade vid motsvarande teknologiskt utbildningsinstitut, eller till innehavare av ett utländskt examensbevis, som erkänts vara likvärdigt de examensbevis som utfärdas av det teknologiska utbildningsinstitutet i den staten, efter det att det allmänt tillämpliga förfarande som beskrivits i punkt 15 genomförts, utfärda tillstånd för att utöva ett visst yrke, det ovan nämnda organet med hänsyn till artiklarna 39 och 43 EG (f.d. artiklarna 48 och 52 i fördraget) för att godkänna ansökan från en enskild – vilken med åberopande av ett examensbevis som erhållits i en annan medlemsstat under den ifrågasatta tiden begärde att få tillträde till det ovan nämnda yrket och att få kunna utöva det i värdmedlemsstaten – uppställde villkoret att det examensbevis som han innehade tidigare enligt det ovan nämnda allmänna förfarandet erkänts vara likvärdigt med examensbevis som utfärdas av teknologisk- tautbildningsinstitut i den staten, eller huruvida sagda organ är skyldigt att göra en jämförelse mellan de kompe-

tenser som intygats genom det uppvisade examensbeviset och de kunskaper och kvalifikationer som krävs enligt den nationella lagstiftningen och göra bedömningen därefter.

(¹) EGT L 209, s. 25

Talan mot Konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 18 mars 2004 av Konungariket Spanien

(mål C-145/04)

(2004/C 106/74)

Konungariket Spanien har den 18 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av N. Díaz Abad, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt såväl artiklarna 189, 190, 17 och 19 EG som 1976 års akt om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut 76/787/EKSG av den 20 september 1976, EEG, Euratom, (¹) genom att anta "European Parliament (Representation) Act 2003", och
- förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för sin talan:

1. Åsidosättande av artiklarna 189, 190, 17 och 19 EG, eftersom
  - a) European Parliament (Representation) Act 2003 (nedan kallad EPRA 2003) ger personer som inte är medborgare i en medlemsstat (det vill säga medborgare i Brittiska Samväldet bosatta i Gibraltar) och som därför inte är unionsmedborgare rösträtt i val till Europaparlamentet. Enligt Konungarikets Spaniens mening finns ett klart samband mellan unionsmedborgarskap och rätten att rösta och vara valbar vid val till Europaparlamentet
  - b) I artikel 190 EG föreskrivs en rätt att välja representanter till Europaparlamentet. Denna rätt ingår i området för gemenskapens behörighet. Det är endast unionsmedborgare som får utöva denna rätt, eftersom artikel 190 EG skall tolkas mot bakgrund av artiklarna 17 och 19 EG.